

[Fibiger.]

hver Søndag, men der er kun Plads til 100. Man har efter min Mening ventet længe, inden man har ansøgt om Bevilling til en Udvidelse af Kirken, men da Byen stadig vokser, er det nødvendigt, at en saadan Udvidelse finder Sted. Naar man tænker paa, at Staten er med til at skaffe Havne, skaffe Basis for den økonomiske Udvikling, og at det betragtes som en Selvfølge, at der sørges for Vejenes Vedligeholdelse, for gode Kloakforhold og meget andet, saa forekommer det ret mærkværdigt, at et saadant Spørgsmaal som, hvorvidt der er tilstrækkelig Plads i Kirken, regnes for at være Staten ganske uvedkommende.

Man har henvendt sig til Stiftsøvrigheden i Viborg Stift, hvorunder Spørgsmaalet sorterer, for at faa en Bevilling fra Kirketiendens Reservefond. Det viste sig, at man i Viborg, saa vidt det er oplyst for mig, kun havde 26 000 Kr. i det hele til hele Stiftet, og man har derfor givet Afslag paa Ansøgningen om at stille 20 000 Kr. til Raadighed, altsaa Halvdelen af det Beløb, som skulde bruges til Udvidelsen af Thyborøn Kirke.

Jeg vil nu gerne henstille til den højtærede Kirkeminister, at han stiller sig villigt over for det Ændringsforslag, jeg her har fremsat. Det har tidligere været almindelig Skik, at man paa Finansloven stillede Forslag om Udvidelse af Kirker og overhovedet om Bevillinger i kirkeligt Øjemed; men jeg har Indtrykket af, at Ministeren nu overhovedet ikke ønsker at stille Forslag paa Finansloven om Bevillinger til saadanne Formaal, altsaa at tage af Statskassens Midler til Udvidelse af Kirkebygninger og lignende, og det er meget beklageligt, at man fraviger denne gamle Praksis.

Loven af 8. Maj 1908 om Sognekirkers Udvidelse giver ogsaa Anvisning paa, at der kan bevilges mere end Halvdelen af de fornødne Udgifter til en Kirkeudvidelse gennem Forslag paa Finansloven. Man har som Modargument anført, at det er en Filialkirke, der er Tale om, og at man derfor ikke kan komme den til Hjælp paa denne Maade. Jeg synes netop, at det er en Grund til, at Staten yder hele det udkrævede Beløb, da der ved en saadan Kirke ikke er henlagt noget fra gammel Tid med Udvidelse, Hovedstandsættelse og den Slags for Øje, saaledes som det er sket ved selvejende Kirker. Og jeg gentager, at naar Staten — igennem Havneanlægget — har bidraget til, at Befolkningstallet er steget saa betydeligt, er der en særlig Grund til, at Staten kommer

denne Fiskerbefolkning til Hjælp, naar den ønsker det og viser god Vilje til at fylde Kirken og mere til.

Naar jeg her har rejst Spørgsmaalet om en Bevilling til Udvidelsen af Thyborøn Kirke, saa er det ikke alene paa Grund af dette specielle Tilfælde, men ogsaa fordi jeg gerne vil benytte Lejligheden til at stille det Spørgsmaal til Kirkeministeren, om det er saaledes, at man fra denne Regerings Side fremtidig overhovedet ikke ønsker at stille Forslag paa Finansloven om Opførelse af Kirkebygninger, Udvidelse af Kirker o. lign. Det er jo i frisk Minde — og det nævnes ogsaa i Betænkningen —, at der for ca. 1½ Aar siden fra Flertallet inden for Finansudvalget, Regeringspartierne og Venstre, blev givet Tilladelse til, at man til saadanne Formaal brugte en halv Million Kroner af Kirketiendens Reservefond paa den Maade, at Pengene skulde betales tilbage gennem en forøget Kirkebeskatning. Fra konservativ Side ønskede vi nok, at dette Laan skulde gives, hvis der fattedes Midler, men vi ønskede, at Pengene skulde tilbagebetales af Statskassens almindelige Midler. Men Resultatet blev altsaa, at man udlaante disse 500 000 Kr. under den Form, at der skal ske en Forøgelse af Kirkeskatten, naar Pengene skal tilbagebetales, og det var dette, vi var Modstandere af.

Naar man nu ser paa den Række af Kirker, som har faaet Hjælp gennem disse 500 000 Kr., saa maa jeg mene, at der ogsaa fremtidig vil være Kirker, der trænger til Udvidelse og til Støtte fra Statens Side. Derfor spørger jeg, hvordan Ministeren har tænkt at gaa frem. Kan det tænkes, at man uden at faa Tilslutning fra Finansudvalget vil bruge videre af disse Midler? Jeg maa i denne Forbindelse sige, at en Reservefond, som vel nu kun er paa 1½ Mill. Kr., er meget ringe, naar man tager de Forhold, der kan komme, i Betragtning. Man taler jo netop i denne Tid om Konvertering, og de Obligationer, som findes der, skulde vel ogsaa konverteres, og saa var det nok værd at have en lille Reserve, thi Udbyttet af Midlerne bliver jo forringet. Jeg og mit Parti med mig er derfor meget betænkelig ved, at man bruger af disse Midler i Stedet for som hidtil — og det mener jeg ogsaa, at Grundloven hjemler Pligt til — at skaffe de fornødne Penge ved almindelige Bevillinger paa Finansloven.

Jeg skal, saa indtrængende jeg kan, anbefale Tingets Medlemmer at stemme for denne Bevilling til Thyborøn Kirke ud fra den Betragtning, at det er nødvendigt at komme disse Mennesker til Hjælp, og jeg